

Jan Mikołajewski

/ Na podstawie materiałów przekazanych przez Tomasza Rybarczyka i Radosława Wiśniewskiego /

Jan Mikołajewski urodził się 27 kwietnia 1914 roku w Dębogórze, w gminie Czerwonak. Był piątym, najmłodszym dzieckiem w rodzinie Mikołaja i Marianny z domu Kubiak.

Jak to dawniej bywało najstarszy syn, brat Jana, otrzymał od rodziców gospodarstwo. Kolejne dziecko – córka wydana została za młynarza. Młyn stał między Kobylnicą a Wierzenicą. Obecnie jest w Skansenie w Dziekanowicach. Następne dwie siostry były bliźniaczkami. Anna wyjechała po II wojnie światowej do męża do Australii, a Joanna w historii Jana jest nader ważna. To w jej i jej męża domu w Promienku przechowywany był mundur podchorążego Mikołajewskiego.

Jan, przyszły podoficer już jako nastolatek bywał często w Promienku, gm. Pobiedziska.

Rodzicom musiało powodzić się całkiem dobrze, bo Jan w 1929 r. ukończył naukę w Prywatnym Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Następnie uczęszczał do Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Rogoźnie. Ukończył je w 1934 roku.

Wstąpił do Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie. 1 października 1938 mianowany został do stopnia podporucznika. W Korpusie Oficerów Piechoty wpisany był na 57 -mej lokacie.

W 1939 został dowódcą plutonu w II batalionie 65 Starogardzkiego Pułku Piechoty. Jego oddział stacjonował w Gniewie. W czasie Kampanii wrześniowej walczył między innymi w okolicach Łowicza.

Jako podporucznik piechoty Wojska Polskiego zginął w roku 1940 w Charkowie, jako jedna z ofiar zbrodni katyńskiej. Na liście NKWD jego nazwisko widniało pod pozycją 2104.

Obecnie spoczywa na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu w Charkowie na tak zwanych Piatichatkach.

W 2007 decyzją Ministra Obrony Narodowej mianowany pośmiertnie do stopnia porucznika. Krewni Jana Mikołajewskiego mieszkają obecnie między innymi w Pobiedziskach.

- W czasie II wojny światowej mundur podchorążego przechowywany był właśnie w Promienku. Niestety uratowała się wyłącznie klamra (na zdjęciu) od historycznego munduru. Pas był parciany i nie wytrzymał próby czasu – mówi Radosław Wiśniewski, mieszkaniec Pobiedzisk.

Z rodzinnych przekazów wiadomo też, że mundur podchorążego zabrali w roku 1945 Sowieci.

/ zdjęcia: archiwum rodzinne Radosława Wiśniewskiego /

